

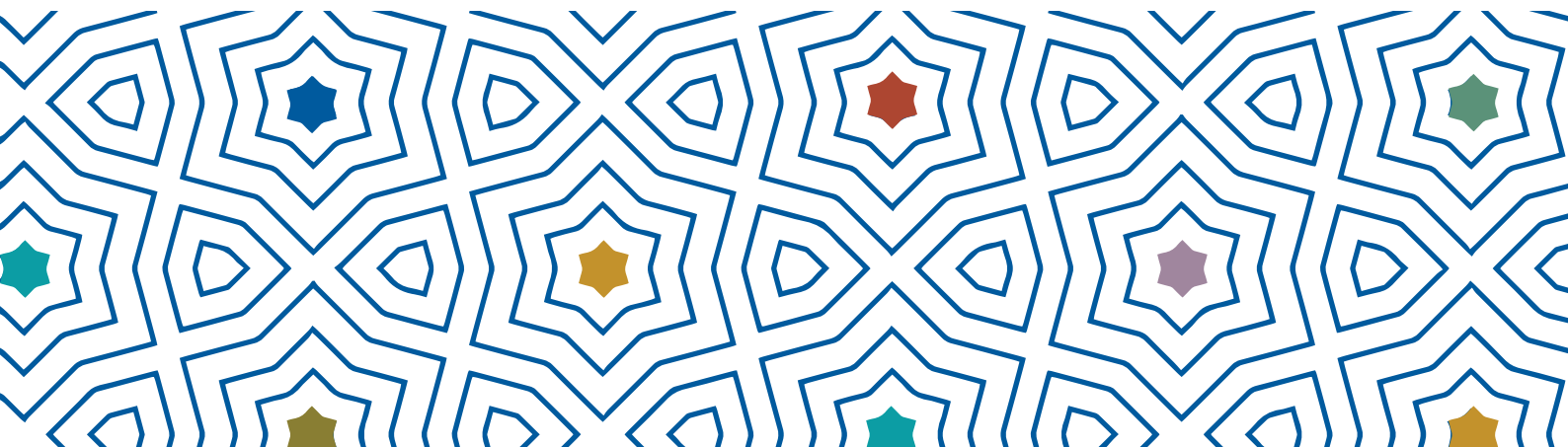
סדר הקפות לשמחת תורה תשפ"ה • סדר הקפות לשמחת תורה תשפ"ה • סדר הקפות לשמחת תורה תשפ"ה

ה

**עצבות נועלת
שעדי שחיים
תפילה פותחת
שעדים נעולים
והשמה בבוהה
לשבר חומות**

(הבעש"ט)

סדר הקפות לשמחת תורה תשפ"ה • סדר הקפות לשמחת תורה תשפ"ה • סדר הקפות לשמחת תורה תשפ"ה

אנו מצויים בתקופה היסטורית בתולדות עם ישראל ותקומת המדינה. ימים של מלחמה שבהם גבורת עם ישראל מתגלה, הערבות ההדדית בולטת, וכן רוח הלחימה הגדולה בצבא והנתינה בעורף, עם התמודדויות רבות שהן פועל יוצא של המלחמה.

בשנה זו מתעוררות תהיות רבות כיצד נכון וראוי לנהוג בבתי הכנסת. מחד גיסא יש רצון ב"תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם" ובהמשך מסורת הדורות מתוך הודאה והכרת הטוב לקב"ה על הטובות שגמל עימנו במלחמה. מאידך גיסא רושם האסון הגדול, המשפחות השכולות הרבות שחג שמחת תורה הוא יום הזיכרון הראשון ליקיריהן, מעגלי הנפגעים הרבים שבקרבו והמלחמה שאנו בעיצומה מחייבים אותנו בהתייחסות שונה.

על כן החלטנו בארגון העולמי של בתי הכנסת האורתודוקסיים בארץ ובתפוצות עם ארגון רבני צהר להציע דגם הקפות מותאם לשנה זו. ליוזמה חברו ארגונים נוספים מתוך רצון ליצור אחידות בבתי הכנסת ובקהילות בחג שמחת תורה הקרוב.

בחוברת זו מובא מתווה להקפות שמחת תורה המשלב את המנהגים הרגילים של כל שנה ושנה עם תוספות מתבקשות לשנה זו.

מטרתה של הכוונה זו היא קודם כול להשרות שלום בקהילות, למנוע מחלוקות על אופי החגיגות ולאפשר את המשך המסורת מתוך רגישות ואחריות גדולה למעגלים המתמודדים עם אתגרי המלחמה התמודדות אישית יום-יומית.

הצעתנו היא כי כל הקפה תהיה כסדרה, בנוסח הרגיל לפי העדות למיניהן, ועם זאת תוקדש כל הקפה למעגל אחר הקשור למלחמה הנוכחית. בכל הקפה נוספו ארבעה מרכיבים המיוחדים למעגל זה: שירים מתאימים לנושא, תפילה מיוחדת, פרק תהלים ודבר תורה של אישיות הקשורה להקפה שחוותה על בשרה את אירועי המלחמה במעגל זה.

אין הדברים בבחינת "כזה ראה וקדש" אלא הצעה לקהילה. ברצות חבריה יקבלו את ההצעה כולה, וברצותם יקבלו חלקים ממנה או משהו אחר.

תפילתנו היא שההצעה תוסיף אהבה ואחוה, שלום ורעות, ונזכה לחוגאת הימים הנוראים הבאים לקראתנו, ובהם שמחת תורה, מתוך אחדות ורוממות של קדושה.

הרב דוד סתיו

יו"ר ארגון רבני צהר
רב העיר שוהם

הרב שמואל סלוטקי

מנהל הארגון העולמי של
בתי הכנסת האורתודוקסיים
בארץ ובתפוצות

לאחר הוצאת ספרי התורה אומרים:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֵשׁ אֲבֹתֵינוּ הוּא וְשִׁבְעֵינָה, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, לְיַחַד שֵׁם
י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֵנָּה אֲנַחְנוּ
בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת מִנְּהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים לְהַקִּיף שְׁבַע הַקְּפוֹת לְתַבָּה שְׁבָה הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
וְלְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה לְתַקֵּן אֶת שְׂרֵשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. וְיִהְיֶה רִצּוֹן מְלַפְנֵיךָ ה' אֱ-לֹהֵינוּ
וְאֱ-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבַכְח הַקְּפוֹת אֵלּוּ תַפִּיל חוֹמַת בְּרָזֶל הַמִּפְסֶקֶת בֵּינֵנוּ וּבֵינֶיךָ, וְנִהְיֶה
מְקַפֵּים מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְנִדְבֶק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְע
זַרְעֵנוּ. וְיִהְיֶה נֶעֱם ה' אֱ-לֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה:

"עין בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שְׂמֵחַ"

נשיא המדינה יצחק הרצוג ורעייתו הגב' מיכל הרצוג

הקפה
שנייה

להצלחת
היילי
צה"ל

000

הקפה
שלישית

לע"נ הקדושים
הנרצחים
והנופלים
במלחמה

000

הקפה
רביעית

לשחרור
החטופים
ולהשבתם

000

הקפה
חמישית

לרפואת
פצועי
המלחמה

000

הקפה
שישית

להידוק
המשפחות
השכולות

000

הקפה
שביעית

להידוק הרוח,
לאחדות
ולחזרת
המפונים

000

הזה אנחנו מבקשים להדגיש את מה שהנכיחה ביתר שאת המערכה הקשה בחזית ובעורף - את חשיבותן של הנשים כחלק בלתי נפרד ומשפיע על קהילות ישראל באשר הן, ובמיוחד בחג החשוב הזה, שכל כולו אמונה עזה בנצח ישראל ובאחדות ישראל. כדבריה של סבתי הרבנית שרה הרצוג זצ"ל: "בזמננו כל אישה צריכה ויכולה לתרום משהו למדינה. הנשים בעולם כולו עשו גדולות ונצורות למען הארץ... וכל מה שעושות נשים מצליח... כעת עליהן להיות פעילות בקהילה ובמדינה".

לאורך כל השנה האחרונה פקדנו ופגשנו מקרוב מעגלים של החברה הישראלית על כלל גווניה, וראינו את תעצומות הנפש, את הכוחות ואת התקווה בעיניים. חיבקנו, ניחמנו, הקשבנו והתמלאנו שנינו בגאווה ובאמונה מהמפגש עם האנשים הנפלאים שמהם בנוי העם שלנו; כמו שהיטיב לתאר עידן רייכל: "מעגלים, מעגלים / איך שאנחנו נשארים / בסיבובים של החיים / נאחזים באנשים". וכך גם השנה נשמח בשמחת התורה, אבל השנה יותר מתמיד חובה עלינו להגדיל ולהרחיב את המעגלים: להכניס פנימה את השכן והשכנה השונים מאיתנו, לחבק חזק את המשפחות השכולות, לעטוף ולאמץ אל הלב את משפחות החטופים ולאפשר מרחב בטוח ומכיל לפצועים. "יחד ננצח" כפשוטו. לא רק כסיסמה או שלט בכביש המהיר, אלא תוכנית עבודה שלאורך כל ההיסטוריה שימרה את זהותנו ושמרה על עמנו. איתכם יחד אנחנו מתפללים לחזרתם הדחופה של אחיותינו ואחינו החטופים כחלק מהברית העליונה ביותר בין המדינה לאזרחיה; לרפואת הפצועים בגוף ובנפש; להצלחתם ולשלומם של חיילות צה"ל וחייליו, ולחזרתן של המשפחות והקהילות העקורות לנוף מולדתן בהשקט ובבטחה. יהי רצון שתכלה שנה וקולותיה, ושנזכה לשנה של בשורות טובות, ישועות ונחמות. שנה שלא נכאב, ואיש אחיו יאהב. הלוואי.

שנה שלמה עברה מאז אותו בוקר נורא שבו התערבו צהלות שמחת התורה בזעקות השבר, היגון והטלטלה שהביא עימו הטבח. שנה שלמה של מלחמה רוויית כאב ואובדן, אך גם של עוצמות, ערבות הדדית, רוח מפעמת, אמונה ותקווה. שנה שלמה, ואנחנו עדיין נלחמים בחזיתות רחוקות וקרובות ומעמידים לנגד עינינו את חובתנו שאין שנייה לה: להשיב הביתה את החטופות והחטופים ולהחזיר את הביטחון לאזרחיות ואזרחי ישראל כשהם יושבים בנוף מולדתם. שנה שלמה חלפה, ושוב הגענו לשמחת תורה, ואנו נושאים איתנו את המילים ששוזרות את הכול: "עין בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שְׂמֵחַ".

יום שמחת תורה הוא שורש מזוקק וזך של עמנו. הוא מייצג יותר מכול את היכולת שלנו להמשיך ולספר את הסיפור שלנו בכל שנה מחדש ולהתחיל מבראשית. אבל המסע אליו לא פשוט, וגם בו יש זיכוכ משלו. ההגעה לשמחת תורה דורשת תהליך מקיף שמוצא את ביטויו בחודש אלול ובחגי תשרי - בבקשת הסליחה, בקבלת האחריות האישית והלאומית, בתשובה, בתיקון, ומתוכם בצמיחה ובבנייה מחדשת. והכול מתוך יחד, מתוך שותפות, מתוך ראייה של כלל ישראל - כאיש אחד בלב אחד. הרי עצם היכולת להתפלל ש'אחרי החגים יתחדש הכול' תלויה במאמץ המשותף שלנו להפוך את סוכת העראי לבית היציב של כולנו, שאותו כולנו בונים יחד, כל החברה הישראלית, אזרחיות ואזרחים מכל השקפה, תפיסת עולם, אמונה ואורח חיים.

על הפסוק "לְמַנְצֵחַ לְבָנֵי קָרַח מְזֻמָּר כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ קֶף הָרִיעוּ לֹא-לֵהִים בְּקוֹל רִנָּה" מפרש רש"י: "התערבו יחד זה עם זה להריע לא-להים בקול רינה". השמחה השלמה, המלאה, השורשית, מגיעה רק כשאנחנו מתערבים יחד, כשאנחנו מבינים שהאחדות היא-היא התשתית לרינה, וכשאנחנו נמצאים יחד באותה הקפה, באותו מעגל - חרדים, מסורתיים, חילונים ודתיים - ושמחים בשמחת התורה, במתנה שניתנה לנו להגיע לסופו של הסיפור יחד ולהתחיל מחדש - למרות השבר ובגלל השבר. בהקשר

לאורך כל השנה האחרונה ראינו את תעצומות
הנפש, את הכוחות ואת התקווה בעיניים.
חיבקנו, ניחמנו, הקשבנו והתמלאנו שנינו
בגאווה ובאמונה מהמפגש עם האנשים
הנפלאים שמהם בנוי העם שלנו

הקפה ראשונה . הקפה ראשונה . הקפה ראשונה .
 הקפה ראשונה . הקפה ראשונה . הקפה ראשונה .

לשילום מודיעות ישראלי

נוסח ספרד

אָנאַ ה' הוֹשִׁיעָה נָא.
 אָנאַ ה' הַצְּלִיחָה נָא.
 אָנאַ ה' עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ:
 אָ-לֵהי הַרוּחֹת הוֹשִׁיעָה נָא.
 בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה נָא.
 גּוֹאֵל חֶזֶק עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ:

נוסח עדות המזרח

יָמִין ה' רוֹמְמָה יָמִין ה' עֲשֵׂה חַיִּל
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֵ-לֵינוּ ה' אֶחָד
 ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד (פעמיים)
 אָנַּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא (פעמיים)
 אָנַּה ה' הַצְּלִיחָה נָא (פעמיים)
 יְהִי חֶסֶדְךָ ה' עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:
 קוֹמָה עֲזֶרְתָּה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ:
 וְחֶסֶד ה' מֵעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְעִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים:
 אָנַּה בְכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר עֲרוּרָה:

יהי רצון
 מלפניך ה' א-להינו וא-להי אבותינו אב הרחמים, שבזכות הקפה ראשונה שהקפנו
 לתבה בשמחת תורתך הרוממת לחס"ה, יהי חסדך ה' עלינו, ותנפנו לעבודך ביראה
 ואהבה, ותהיה אהבתך תקועה בלבנו תמיד כל ימי חיינו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא, ובכל מדה ומדה
 שתמדד לנו נודה לך במאד מאד. ותנפנו להשכיל להטיב ולגמל חסד בכל כחנו בגופנו וממונינו בלבב שלם. ויהיו
 כל מעשינו לשמך ולזכרך תאות נפש, ותנפנו להתרחק מהקנאה ואכזריות וכעס, ולקנות מדת החסד בקנין
 גמור, ולמען תורתך הקדושה הנתנת בימין. ולמען אברהם אהובך איש החסד תמלא משאלות לבנו לטובה.
 יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו. (ר"ת חסד) חסדי ה' עולם אשירה, לדר ודר אודיע אמונתך בפי: סתרי ומגני
 אפה, לדברך יחלתי: דרכיך ה' הודיעני, ארחותיך למדני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי:

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, צור ישראל וגואלו, בְּרַךְ אֶת מְדִינַת-יִשְׂרָאֵל, ראשית צמיחת גְּאֻלַּתנו. הֲגֵן עָלֶיךָ בְּאַבְרַת חֶסֶדְךָ וּפְדֹשׁ עָלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה וְתַקְנִם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חֲזַק אֶת יְדֵי מְגִנֵי אֶרֶץ קְדֻשָּׁנוּ, וְהִנְחִילֵם אֶל-לְהִינּוּ יְשׁוּעָה וְעֵטְרַת נִיִּצְחוֹן תַּעֲטֹרֵם, וְנִתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׂמִיחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ. וְאֶת אַחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּקֹד נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֶם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁפַּן שְׂמֹךְ, כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' אֶל-לְהִיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ ה' אֶל-לְהִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וּיְרֻשְׁתָּהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מְאֹד בְּתִיבְךָ: וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׂמֹךְ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מִהֲרָה בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךָ, לְפָדוֹת מַחְפֵי קֶץ יְשׁוּעַתְךָ. הוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץְךָ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: ה' אֶל-לְהִי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשֻׁלָּה, אֲמֵן סְלָה:

גואל יבוא

רב עליליה, גואל יבוא עם אליה, יבוא

דמעה בשמחה היום נוזלת ונפשי לך מיחלת
בראות דגלי מרים לבן ותכלת יבוא ינון עם הגואל
והשב לנו עיר תפארתך תזרח ותאיר עלינו שמשך
ואז נגיל ונשיר בבית קדשך יבוא ינון עם הגואל

דוד ריאחי

שיר המעלות

בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים:
אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה:
הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים:
שובה ה' את שביתנו באפיקים בנגב:
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא
ברנה נשא אלמותיו:

תהלים קב

שומר ישראל
שמר שארית ישראל
ואל יאבד ישראל
האומרים בכל יום שמע ישראל

הקפה ראשונה לשלום חדינת ישראל

...

הקפה שנייה להצלחת היילי צה"ל

...

הקפה שלישית לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה

...

הקפה רביעית לשחרור החטופים ולהשבתם

...

הקפה חמישית לרפואת פצועי המלחמה

...

הקפה שישית להיזוק החשפחות השכולות

...

הקפה שביעית להיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים

...

מי שִׁבְּרָךְ

אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את חילי צבא ההגנה לישראל ואנשי כחות הבטחון, העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו, מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים, ומן היס הגדול עד לבוא הערבה [ובכל מקום שהם], ביבשה באויר ובים.

יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. ידבר שונאינו תחתיהם, ועטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הפתוב (דברים כ, ד): "כי ה' א-להיכם ההלך עמכם, להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם". ונאמר אמן.

לְמַנִּצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: זְהוּ אֵ-לֵי וְגוֹאֲלֵי

יענך ה' ביום צרה ישגבך שם א-להי יעקב: ישלח עזרך מקדש ומציון יסעריך: יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם א-להינו נדגל ימלא ה' כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' א-להינו נזכיר: המה ברעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

תהלים כ

וקוֹי ה' יחליפו כח
יעלו אבר פנשרים
ירוצו ולא ייגעו
ילכו ולא ייעפו

הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ודעם ונשאים עד העולם

לבי אליו יחשק
אתה צורי ומושיעי אתה אל נאמן
אתה צורי י-ה א-ל קוני ברך עם הנבחר
אתה תומך גורלי בכל ית ובכל זמן
איך תעזבני לנפשי מול אויב אכזרי
טובה עשה למעני א-לי אבי וגואלי

ברך נא א-ל את ישראל שמור והגן עליה
ברך את כל חיליה פסג ארמונותיה
איך לא תרחם עליה מול עומדים לכלותה
טובה עשה למעני א-לי אבי וגואלי

יעקב מורחץ

שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה

- הקפה ראשונה
- לשלום חדינת ישראל
-
- הקפה שנייה
- להצלחת חיילי צה"ל
-
- הקפה שלישית
- לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה
-
- הקפה רביעית
- לשחרור החטופים ולהשבתם
-
- הקפה חמישית
- לרפואת פצועי המלחמה
-
- הקפה שישית
- להיזוק החשפות השכולות
-
- הקפה שביעית
- להיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים
-

"מלא רוח עצה וגבורה"

הרב אייל קרים, הרב הצבאי הראשי

בתורה היה מעדן עצמו כתולעת, ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ" (מועד קטן טז ע"ב).
בשמחת תורה השנה, כשנצא להקפות חבוקים ודומעים, נתפלל ונזעק לקב"ה את תפילתו ובקשתו של דוד המלך בתהלים, שיתקיימו דברי דוד המלך בחיילי צה"ל, גיבורי הדור, ובמשפחות הנופלים: "שמחחנו כימות עניתנו שנותן קאינו רעה" (תהלים צ, טו). כגודל העיני וכעוצמתו כך תהיה בעזרת ה' גם עוצמת השמחה.

הקפה זו מוקדשת לגבורתם של חיילי צה"ל, המגלמים את החיבור בין הגבורה לעדינות הנפש, את גבורת דוד המלך, הוא עדינו העצני, שעליו אמרו חז"ל: "כשהיה יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת, ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ"

בעזרת ה' נצא מההקפות הללו מחוזקים ומאוחדים, כאיש אחד בלב אחד, ונזכה לשנה טובה ומעוטרת בטוב ובנחת, בחן, בחסד וברחמים.
שנה שישונו בה חטופינו לחיק משפחותיהם ששים ושמחים בבנין שלם ושמחת עולם על ראשם.

"והגיענו לשמחה בשמחת התורה. המשמחת לב ועינים מאינה. נותנת עשר וכבוד וחיים ותפארה. מארכת ימים ומוספת גבורה... כנבא ישעיהו מלא רוח עצה וגבורה. שמחו את ירושלים וגילו בה מהרה. שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה באבלה וצרה" (מתוך רשות לחתן תורה). הנביא ישעיהו חיבר בין שמחה לאבל, בין המתאבלים על חורבן ירושלים ובין הששים איתה משוש (ישעיהו טו, י). חיבור דומה חיבר הנביא יחזקאל בין הדם לחיים בפסוק הידוע: "ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה, ואמר לך בדמיה חיי, ואמר לך בדמיה חיי" (יחזקאל טז, י). כך עשה גם דוד המלך בתהלים בחברו בין המספד למחול: "הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי ותאזרני שמחה" (תהלים ל, יב).

בבואנו השנה לחגוג את שמחת התורה, ובאוזנינו עוד נשמעים הדי האזעקות וההפגזות משמחת תורה בשנה שעברה, ולנגד עינינו ניצבות דמויות הנופלים, הפצועים, השבויים החטופים והעקורים מבתיהם מכל מאורעות השנה שחלפה, נידרש כולנו להפוך את המספד למחול, ליצור חיבור בנשמה ובקהילה בין "בדמיה" ובין "חיי", ולמצוא את האיוון המתאים והראוי בין "המתאבלים עליה באבלה וצרה" ובין "שישו אתה משוש".

החיבור הזה בין האבל לשמחה נמשך לאורך דורות רבים בעם ישראל לכל תפוצותיו וקורותיו. זהו עם הנצח שידע להפוך מספד למחול, להתנער מעפר, לבחור בחיים, להמשיך לחבק את ספרי התורה הנצחיים שלו, מקור חייו מצוותיו וערכיו, ולרקוד גם אם העיניים מלאות בדמעות. פעמיים ברשות לחתן תורה חוזרת המילה גבורה: "מארכת ימים ומוספת גבורה... מלא רוח עצה וגבורה". השנה האחרונה העלתה על נס וגילתה במלוא ההוד, העוז והעוצמה את גבורתם של חיילי צבא ההגנה לישראל, המוסרים נפשם ממש על תקומת עם ישראל בארצו.

הקפה זו מוקדשת לגבורתם של חיילי צה"ל, המגלמים את החיבור בין הגבורה לעדינות הנפש, את גבורת דוד המלך, הוא עדינו העצני, שעליו אמרו חז"ל: "כשהיה יושב ועוסק

"ואישי ישראל ותפילתם מהרה באהבה תקבל ברצון"

הרב שחואל סלוטקי, מנהל הארגון העולמי של בתי הכנסת האורתודוקסיים בארץ ובתפוצות

בניו נועם וישי הי"ד נפלו בקרב גבורה בבוקר שמחת תורה בהגנה על יישובי העוטף

לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה

הנמצאים בשמיים, והם הם המכפרים על עם ישראל כשאינו קורבנות במקום קורבן או כסוג אחר של קורבן.

מסורת ישראל קבעה את יום שמיני עצרת לחג שמחת תורה. ביום זה אנחנו מסיימים את התורה ומתחילים אותה מחדש. אין מעשה טוב יותר מסיום והתחלה חדשה של לימוד התורה וקריאתה כדי לבטא את אמונתנו בנצח ישראל. כמו שנהגו אבותינו בעבר וינהגו צאצאינו בעתיד, אנחנו לומדים את תורתנו הקדושה וממשיכים את החיבור שבין דבר ה' המופיע בתורה ובין התגלות השכינה בחיים שבארץ.

לשחרור החטופים ולהשבתם

כבר כינה הרב שך זצ"ל "קדושים" את אותם שנהרגו על ידי האומות רק בגלל יהדותם, ונחשבים הם להרוגים על קידוש השם שעליהם אמרו חז"ל "אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן" (בבא בתרא יע"ב), ועליהם אנו אומרים "במעלות קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מאירים ומזהירים".

המשכיות זו של חיבור לתורה מבליטה את עובדת היותנו חוליה בשרשרת הדורות של העם הנבחר, שפיתח ובנה את הקשר של האנושות עם בורא עולם.

לרפואת פצועי המלחמה

מהם כעת בשמיים נשמות רבות כל כך שהצטרפו בשנה האחרונה לרבים אחרים שכבר מכפרים שנים כה רבות על עם ישראל.

בשנה החולפת איבדנו רבים מאחינו ואחיותינו, בייחוד ביום זה ממש.

להיזוק החשפחות השכולות

בשמחת תורה תשפ"ד נקטעו ההקפות ושבתה השמחה, ועתה, בשנה זו, עם הכאב והחיסרון המלווים אותנו, אנחנו ממשיכים בגאון, לעילוי נשמת קרובינו שאינם עימנו, בריקודים, בשירה ובתפילה, מתוך אותה הבנה של חיבור עבר, הווה ועתיד לנצח ישראל ומתוך הבנה ותפילה שאת הקורבן היקר מכול של אישי ישראל עם תפילת עם ישראל המאוחד יקבל הקב"ה מהרה, "ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך".

בתפילת העמידה בכל יום אנו אומרים: "ואישי ישראל ותפילתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך". מה פירוש הביטוי 'ואישי ישראל'? האם הכוונה לאש ממש שלעתיד לבוא תהיה במקדש, או אולי מדובר במציאות רוחנית בשמיים של קורבנות מאש, או משהו אחר?

עם הכאב והחיסרון המלווים אותנו אנחנו ממשיכים בגאון, לעילוי נשמת קרובינו שאינם עימנו, בריקודים, בשירה ובתפילה, מתוך אותה הבנה של חיבור עבר, הווה ועתיד לנצח ישראל

תוספות במסכת מנחות (ק"ע א) מביאים שלושה פירושים לביטוי 'אישי ישראל'. ההסבר הראשון, ועליו כתב הט"ז בפירושו על השולחן ערוך שהוא המובחר מכולם, הוא שאישי ישראל הם אנשי ישראל, ואלו הם נשמות הצדיקים מישראל

א-ל מלא רחמים

שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמֵּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה
עַל כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים,
טְהוּרִים וְגִבּוֹרִים, כְּזֶהָר הַרְקִיעַ מְאִירִים וּמְזִהִירִים, לְנִשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲזַרְחִי
יִשְׂרָאֵל, אֲנָשִׁים, נְשִׁים וְטָף, שְׁנֵהֲרִגוּ, שְׁנִרְצְחוּ, שְׁנִשְׁרְפוּ, שְׁנִנְטְבְּחוּ בְיַדִּי מְרַצְחֵי
חֲמָאס בְּנֵי הָעוֹלָה, וּמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּהַתְּקַפָּה הָאֲכֹזְרִית עַל יְשׁוּבֵי
יִשְׂרָאֵל. וּלְנִשְׁמוֹת חַיְלֵי צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל, שׁוֹטְרֵי מִשְׁטֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְאֲנָשֵׁי
כּוֹחוֹת הַבְּטָחוֹן שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם וְנִפְלוּ מוֹת גִּבּוֹרִים בְּקִרְבוֹת עַל
הַגִּנַּת הָעַם וְהָאָרֶץ.

בְּעֵבוֹר שְׂאֵנוּ מִתְּפַלְלִים לְעֲלוֹי נִשְׁמוֹתֵיהֶם, בְּגֵן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתָם. לָכֵן בְּעַל
הַרְחָמִים יִסְתַּיְרֵם בְּסִתְרֵי כַּנְפֵי לְעוֹלָמִים וְיִצְרֵד בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. ה'
הוּא נִחְלָתָם, וְיִנְחוּ בְשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹתָם וְיַעֲמְדוּ לְגוֹרְלָם לְקֶץ הַיָּמִים, וְנֹאמֵר אָמֵן.

נוסח הרבנות הצבאית

לְמַנִּיצַח לְבַנֵּי קַרְח

מִשְׁכִּיל: א-לֵהִים בְּאֲזִינֵנו שְׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פֶּעַל פְּעֻלַּת
בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֹדֶם: אַתָּה יְיָ גֹזֵם הוֹרֵשֶׁת וְתִטְעֵם תִּרְעֵ לְאֲמִים
וְתִשְׁלַחֵם: כִּי לֹא בְחֶרֶב יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרְעֵם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוּ כִּי
יִמִּינְךָ וְזִרְעֶךָ וְאוֹד פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם: אַתָּה הוּא מֶלְכִי א-לֵהִים
צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: בְּךָ צָרֵנוּ נִגַּח בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קָמִינוּ: כִּי
לֹא בְקִשְׁתִּי אֲבָטַח וְחִרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הוֹשִׁיעַתָּנוּ מִצָּרֵינוּ
וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת: בְּא-לֵהִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם
נִוְדָה סִלָּה: אֵף זְנַחְתָּ וְתִכְלִימָנוּ וְלֹא תִצֵּא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: תִּשְׁיִבֵנוּ
אֲחוֹד מִנֵּי צָר וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוּ: תִּתְנַנְנוּ בְּצֵאֵן מֵאֵל וּבְגוֹיִם
זִרְיָתָנוּ: תִּמְכֹּד עִמָּךְ בְּלֹא הוֹן וְלֹא רֵבִית בְּמַחֲדִירֵהֶם: תִּשְׁיִמְנוּ
חֶרֶף לְשִׁכְנֵינוּ לְעַג וְקָלָם לְסִבִּיבוֹתֵינוּ: תִּשְׁיִמְנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם
מְנוּד רֹאשׁ בְּלֵאָמִים: כָּל הַיּוֹם בְּלִמְתִּי נִגְדִי וּבִשְׁתִּי פָנֵי כְּסֻתִּי:
מִקּוֹל מַחֲרָף וּמִגִּדָף מִפָּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כָּל זֹאת בְּאֲתָנוּ וְלֹא
שָׁכַחְנוּךָ וְלֹא שָׁקַדְנוּ בְּבִרְיָתְךָ: לֹא נִסּוּג אֲחוֹד לִבְנוּ וְתִט אֲשַׁרְיָנוּ
מִנֵּי אֲרֻחֶךָ: כִּי דִכִּיתָנוּ בְּמִקּוֹם תִּנְיָם וְתִכַּס עֲלֵינוּ בְּצִלְמוֹת: אִם
שָׁכַחְנוּ שֵׁם א-לֵהִינוּ וְנִפְרַשׁ בְּפִינֵנו לֵאל זֶר: הֲלֹא א-לֵהִים יַחְקֹד
זֹאת כִּי הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב: כִּי עֲלִיךָ הֲרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ
בְּצֵאֵן טִבְחָה: עוֹדָה לָמָּה תִישֵׁן ה' הַקִּיצָה אֵל תִּזְנַח לְנִצַּח: לָמָּה
פָּנֶיךָ תִסְתַּיֵר תִּשְׁכַּח עֲיִנֵינוּ וְלִחְצֵנוּ: כִּי שָׁחָה לְעַפְרָ נִפְשָׁנוּ דְבִקְהָ
לְאָרֶץ בְּטִנְנָנוּ: קוֹמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ:

תהלים מד

תְּהֵא הַשְּׁעָה הַזֹּאת
שְׁעַת רַחֲמִים
וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

וְהִיא שְׁעַמְדָה
לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ,
שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד
עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
אֶלֵא שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִצִּילָנוּ מִיָּדָם.

- הקפה ראשונה
- לשלוש חדינת ישראל
-
- הקפה שנייה
- להצלחת חיילי צה"ל
-
- הקפה שלישית
- לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה
-
- הקפה רביעית
- לשחרור החטופים ולהשבתם
-
- הקפה חמישית
- לרפואת פצועי המלחמה
-
- הקפה שישית
- להיזוק החשפחות השכולות
-
- הקפה שביעית
- להיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים
-

הקפ"ה רביעית • הקפ"ה רביעית • הקפ"ה חמישית • הקפ"ה חמישית

לַיְשַׁחְרוּר הַהֵחָטוּפוֹת וּלְהַשִּׁיבָתָם

הקפ"ה רביעית • הקפ"ה רביעית • הקפ"ה חמישית • הקפ"ה חמישית

נוסח ספרד

יִודַע מִחֻשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא.
כְּבִיר וְנְאוֹר, הַצְּלִיחָה נָא.
לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאנוּ:

נוסח עדות המזרח

יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עֲשֵׂה חֵיל
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱ-לֹהֵינוּ ה' אֶחָד
ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד (פעמיים)
אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא (פעמיים)
אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא (פעמיים)

א-לֹהִים צְבָאוֹ-ת הַשִּׁיבָנוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ וְנוֹשְׁעָה:
תוֹדִיעֵנוּ אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֹחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמוֹת בְּיַמֵּינְךָ נַעֲח:
בְּרַכֵּם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקֶתְךָ תַּמִּיד גְּמִלֵם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱ-לֹהֵינוּ וְא-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן זְכוֹת הַקְּפָה רְבִיעִית הַרוֹמְמוֹת לְמַדַּת נַעֲח, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנו נַעֲח סֶלָה וְעַד, וְנִשְׁמַחָה וְנִרְאָה נַעֲח בְּיַמֵּינְךָ נַעֲח, וְתַזְכְּנוּ לְכָל הַהֲבָטָחוֹת וְנַחֲמוֹת שֶׁהֲבַטְחָתָנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, וְגַם נַעֲח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַד וְלֹא יִנָּחַם. וְתַחֲזַקְנוּ וְתִאֲמַצְנוּ לְנַעֲח, וְתִנָּצַח אוֹיְבֵינוּ, וְתִסָּתֵם וְתִחַסֵּם פִּי כָל הַמְקַטְרְגִים עֲלֵינוּ, וְלִמַּעַן זְכוֹת מוֹשֶׁה רַעִיָא מְהִימָנָא הַחַתּוּם בְּמַדַּת הַנַּעֲח, תִּאֲוֵר עֲיֵנֵינוּ בְּתוֹרֶתְךָ, וְאֲחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נִפְשָׁנוּ וְתִגְאָלֵנוּ גְּאֵלַת עוֹלָם מִגְּלוֹת הַחַל הַזֶּה בְּזְכוֹת מוֹשֶׁה רַעִיָא מְהִימָנָא. וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ. וְקוֹל בֶּן לֹוי תִּסָּב עַל שִׁיר"ה וְנִבְלָ"ה עִמּוֹ כְּגוֹר נְעִים עִם נֶבֶל, לְנַעֲח עַל מְלֶאכֶת בֵּית ה'. (ר"ת נַעֲח) נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱ-לֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ. צְדַק לְפָנֶינוּ יִהְיֶה לְדָרֶךְ פְּעֻמּוֹ. חֲנֻנֵי ה' כִּי אֲלִיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: יְהִיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

מי שִׁבְרֶךְ

אבותינו אברהם יצחק ויעקב יוסף משה ואהרן דוד ושלמה, אמותנו שרה, רבקה, רחל ולאה, הוא יברך וישמר וינצר את אחינו בית ישראל השבויים והחטופים, בעבור שאנו מתפללים בעבורם. הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם, וישמרם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, יוציאם מחשך וצלמות וישיבם מהרה לחיק משפחותיהם, ונאמר אמן.

תפילה להשבת החטופים

למנצח מזמור לדוד:

בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטי. הטה אלי אונך מהרה הצילי היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני. כי סלעני ומצודתי אתה ולמען שמך תנחמי ותנחלני. תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוּזי. בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה' אל אמת. שנאתי השומרים הבלי שוא ואני אל ה' בטחתי. אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי. חנני ה' כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני. כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו. מפל צרדי היתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני. נשפחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד. כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו. ואני עליך בטחתי ה' אמרתי א-להי אתה. בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. ה' אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול. תאלמנה שפתי שקד הדברות על צדיק עתק בגאווה ובזו. מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בך נגד בני אדם. תסתירם בסתר פניך מרדפי איש תצפנם בסכה מריב לשנות. ברוך ה' כי הפליא חסדו לי בעיר מצור. ואני אמרתי בחפזי נגדתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך. אהבו את ה' כל חסידיו אמונם ניצר ה' ומשלם על יתר עשה גאווה. חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה'.

תהלים לא

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן

רחם, רחם נא ה' א-להינו, רחם על ישראל עמך רחם ועל ירושלים עירך רחם, רחם, רחם ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש רחם, רחם, רחם

הקפה ראשונה

לשלוש חדינות ישראל

ooo

הקפה שנייה

להצלחת היילי צה"ל

ooo

הקפה שלישית

לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה

ooo

הקפה רביעית

לשחרור החטופים ולהשבתם

...

הקפה חמישית

לרפואת פצועי המלחמה

ooo

הקפה שישית

להיזוק החשפחות השכולות

ooo

הקפה שביעית

להיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים

ooo

"עַת סְפוּד וְעַת רְקוּד"

הרב דורון פרץ, יו"ר תנועת המזרחי העולמית

בנו סרן דניאל פרץ הי"ד נפל בקרב בשמחת תורה תשפ"ד וגופתו מוחזקת ברצועת עזה

אפשר גם וגם. אילולי חוויתי זאת על בשרי, לא הייתי חושב שאפשר. מתברר שריבונו של עולם מעמיד בניסיונות בלתי אפשריים, וגם נותן כוחות על-אנושיים להתמודד איתם. בשמחת תורה השנה נתבקש שוב לחוות ולחיות את הגם וגם'. בננו דניאל נהרג ונחטף בסביבות תשע בבוקר. באותו זמן בדיוק אנו אמורים השנה להוציא את ספרי התורה מארון הקודש בבוקר שמחת תורה ולרקוד איתם.

עם ישראל כולו יתבקש לעשות זאת: לשמוח בשמחתה ובנצחיותה של התורה, וגם לחוש את הכאב הנורא של יותר מאלף משפחות שמציינות את יום השנה הראשון לרצח האכזרי של יקיריהן ושל עוד כמה משפחות שעדיין מייחלות שיקיריהן יחזרו במהרה מהשבי האכזרי של חמאס. מי שיודעים שיקיריהם חיים סובלים סבל שאי אפשר לתאר; אנו הרגשנו את חוויית הסבל הנורא הזה 163 ימים, ויש שחווים זאת כבר שנה שלמה. אין מילים.

איך אפשר גם לחגוג את שמחת התורה וגם לזכור את הכאב והאובדן? אין ברירה. "עַת סְפוּד וְעַת רְקוּד" (קהלתג,ד). נצטרך לעמוד מול הבלתי אפשרי ולעשות אותו למרות הכול. בסוכות יש נוהגים לקרוא מגילת קהלת. שלמה המלך מלמד כי לכלול זמן ועת, לכל דבר יש מקום מתחת השמיים: עת ללדת ועת למות, עת לטעת ועת לעקור נטוע, עת ספוד ועת רקוד. עד החתונה של יונתן וגליה חשבתי ששלמה מדבר על תקופות שונות בחיינו, תקופות טובות ותקופות רעות. לפעמים הזמן הוא של שמחה וצמיחה, ולפעמים הוא זמן של קשיים ואתגרים. בפעם הראשונה בחיי הבנתי שזה לא בהכרח כך. ייתכן ששלמה המלך בחוכמתו הרבה מלמד אותנו שלעיתים כל הדברים הללו קורים יחד, בו בזמן. החיים הם עסקת חבילה.

בחלקים מחיינו אנו נוטעים וגדלים, ובחלקים אחרים אנו מתקשים ומאתגרים. בחלקים מחיינו יש שלום והרמוניה, ובאחרים יש עימות וסערה. בשמחת תורה נהיה גם וגם. נרקוד בכל נימי נפשנו, נחגוג את הזכות להיות יהודים. ובאותו זמן נבכה, נתגעגע ונרגיש את הכאב של השנה האחרונה ושל מה שקרה ביום הזה בשנה שעברה. "להיות יהודי מציאותי זה להאמין בניסים", אמר דוד בן-גוריון. להיות יהודי זה גם להתנסות בניסיונות בלתי אפשריים ולהתגבר עליהם בכל מקרה. אנו חיים בעולם שלו, ובעולם שלו זה אפשרי.

במהלך חג שמחת תורה האחרון נהרג ונחטף הבן שלנו דניאל, ובננו הבכור יונתן נלחם, נפצע וניצל. שניהם נלחמו בנחל עוז. דניאל, קצין שריון ומפקד טנק, לחם בגבורה עם צוותו שעתיים ורבע על הגנת נחל עוז עד שנחטף. רק לאחר 163 ימים של תקווה ותפילה נודע לנו שהוא נהרג כבר בשמחת תורה. בשעת כתיבת שורות אלה גופתו עדיין מוחזקת בעזה עם עוד מאה חטופים, שמקצתם בחיים ואחרים לצערנו אינם.

יונתן, ששימש מ"פ בצנחנים, פיקד על כוח שנכנס באחת בצהריים למוצב נחל עוז, ולאחר שעתיים של לחימה והצללת 22 חיילות וחיילים נורה ונפצע בירך. למרות פציעתו, ואף שדניאל היה אז בגדר נעדר, קיבלנו החלטה מורכבת: לקיים את חתונתו של יונתן בזמן המתוכנן, עשרה ימים אחר כך, בב' במרחשוון, 17 באוקטובר.

**בשמחת תורה נהיה גם וגם.
נרקוד בכל נימי נפשנו, נחגוג
את הזכות להיות יהודים.
ובאותו הזמן נבכה, נתגעגע
ונרגיש את הכאב של השנה
האחרונה ושל מה שקרה
ביום הזה בשנה שעברה**

אף שפחדתי שלא אצליח לשמוח בחתונה באמת, ראיתי שהדבר אפשרי. אף על פי שבכינו והתפרקנו תחת החופה במשך כמה דקות, הצלחנו לנגב את הפנים, לחזור ולשמוח שמחה אמיתית למרות הכאב הנורא. ראינו שאפשר, שהלב מסוגל להכיל את הסבל והשמחה, את החרדה והחדווה, את החגיגה והדאגה.

ברית חיים

הרב ישי אנגלמן, ר"ח בישיבת ההסדר מעלה אדומים

נפצע קשה בלחימה בעזה בעת שירותו במילואים

על החיים: חיינו פתוחים בחיי מי שבחרנו או לא בחרנו לחיות לצידם, וכולנו חלק מרקמה חיים גדולה שאינה יכולה להיפרד. זוהי מהותם של חיינו, וזו הדרך הגדולה ביותר להרגיש את החיים שבתוכנו: להיקשר אל האחר, לתת לאחר שלציידנו, לפתוח אליו את הלב ולהרחיב את חיינו.

רק מי שמכיר בקדושת החיים מסוגל להיאחז בשארית כוחותיו האחרונים - כשברקע הכאב הגופני העצום וההיגיון שעלול להוביל לייאוש - בנקודת חיים שמאפשרת לו להחזיק, לא להרפות, לדבוק בא-לוהים חיים ולזכות להמשיך את החיים

וזהו לימוד נוסף שנלמד ממעגל חיים זה: פצועי המלחמה הרבים בגוף ובנפש שמתהלכים בינינו, הנלחמים יום-יום ולילה-לילה, על עוד פיסת חיים, יזכירו לנו גם פצועים נוספים: לא כולם פצועים אנוש, אבל רבים הם אשר זקוקים למאור פנים אנושי, לרוחב לב ולקשר של חיים. הקפה זו תהיה לנו מעין ברית חיים להשתדל לראות את כל שבורי הלב המתהלכים בתוכנו, את כל מי שנוכל לתת ולהוסיף לו מעט אור וחיים.

הקפה ועוד הקפה. לכל הקפה נקודת מרכז. ברגליים אנו חגים סביב המקדש, ובחג הסוכות מקיפים את המזבח. בשמחת תורה התורה נמצאת במקדש החגיגה, במרכז המעגל, כי הם חיינו. אך השנה בכל הקפה והקפה אנו מתכנסים גם סביב נקודות כובד שנפגשנו עימן בשנה האחרונה: מרכזי אור, מרכזי חיים ומרכזי תפילה והשתוקקות שסביבם נע המעגל מתוך דרכי החיים האין-סופיות הנובעות מהתורה הנצחית שבספרים. במרכז החיים של ההקפה הבאה נמקם את פצועי המלחמה בגוף ובנפש מהשנה האחרונה ואת בני משפחותיהם. ממעגל זה נלמד לשאוב מים וכוחות אל ימות החול שיחלו מחר. אנשים אלו לימדונו קדושת החיים מה היא. קדושת החיים נובעת מהערך שיש לחיינו, מהיותם מוקדשים לדברים מופלאים - גדולים כקטנים - האצורים בכל רגע של חיים, בכל אדם, בכל מאור פנים. רק מי שמכיר בקדושת החיים מסוגל להיאחז בשארית כוחותיו האחרונים - כשברקע הכאב הגופני העצום וההיגיון שעלול להוביל לייאוש - בנקודת חיים שמאפשרת לו להחזיק, לא להרפות, לדבוק בא-לוהים חיים ולזכות להמשיך את החיים. רק אלו אשר מאמינים באושר הגדול שבכל רגע של חיים, יכולים - לאחר שכבר שרדו - למצוא את הכוחות להיאבק על כל צעד קטן בשיקום ממושך ומייגע של הגוף והנפש בדרך חזרה אל החיים. מי אם לא הם ילמדונו על קדושתם של חיי שעה, על מה שטמון בכל דבר קטן ומוכן מאליו המרכיב את החיים שניתנו לנו. מי אם לא הם יהיו דוגמה ומופת דווקא למי שנשאר שלם, עד כמה שאפשר להישאר שלם לאחר שנה כזו, לערך הנצחי של כל רגע בחיים, של כל כוח שניתן לנו מאת הבורא. כל שבירי חיים שיש בתוכנו, אנו למדים מהסתכלות עליהם, הוא הזדמנות נפלאה וגם אחריות לממש את שביכולתנו להרבות טוב, אור וחיים. לכל פצוע ופצוע יש משפחה וחברים קרובים. גם הם כאן, במרכז המעגל. הם עצרו את חיהם, לעיתים לחודשים ארוכים מאוד, כדי להיות חלק מהחזרה לחייהם של האוהבים, כדי לחזור לחיים שלהם עצמם, שנעצרו עם הפציעה. הם מלמדים אותנו את אחד השיעורים החשובים

מי שברך

אבותינו אברהם, יצחק ויעקב ואמותינו שרה, רבקה, רחל ולאה, הוא יברך, ירפא וישמר את חילי צבא ההגנה לישראל ונפגעי פעולות האיבה שנפצעו בגופם ובנפשם. הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם להחלימם, לרפאותם, לחזקם ולאמץם, וישלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמן.

הקפה ראשונה

לשלוש חדינת ישראל

...

הקפה שנייה

להצלחת היילי צה"ל

...

הקפה שלישית

לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה

...

הקפה רביעית

לשהרוח החטופים ולהשבתם

...

הקפה חמישית

לרפואת פצועי המלחמה

...

הקפה שישית

להיזוק החשפחות השכולות

...

הקפה שביעית

להיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים

...

שיר למעלות

אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהַרְדִּים, מֵאַיִן יָבֵא עֲזָרִי:
 עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שִׁמְרֶךָ:
 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
 ה' שִׁמְרֶךָ ה' צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ:
 יִזְמַם הַשָּׁמַשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בְּלִילָה:
 ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ:
 ה' יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבֹאֶתְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תהלים קכא

רפא צירי

א-ל נְאֻמָּן כִּי אַתָּה רֹפֵא אָמֵן
 אֶת רֵאשֵׁי שׁוֹר חֲלָשֵׁי וְתַן כַּח לְנַפְשֵׁי
 פֶּתַח שַׁעַר הַרְחָמִים רַם שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים
 עַל עֲבֹדְךָ שִׁים חֶסֶדְךָ אִין מִרְחַם בְּלַעֲדְךָ
 א-ל חֵי רִצְחָה תִּפְלְתִי וְחַוְשָׁה לַעֲזָרְתִּי
 בְּמַהְרָה דְרוֹר קְרָא לְעַם בְּן הַגְּבִירָה

ר' רפאל ענתבי

למניצח מזמור לדוד:

אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ ה': ה' יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְנַהֵּוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ה' יִסְעֲדֵנּוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִד כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחַלְוֵי: אֲנִי אִמְרֹתִי ה' חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ:
 אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי מִתֵּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם בָּא לְרְאוֹת שְׁוֹא יִדְבֹר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹר:
 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי עָלַי יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִי: דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם:
 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הַגְדִּיל עָלַי עֵקֶב: וְאַתָּה ה' חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֹמֵה לְהֵם:
 בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפָצָתָּ בִּי כִּי לֹא יִדְעֵ אִיבֵי עָלַי: וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
 בְּרוּךְ ה' א-לֵהִי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תהלים מא

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ

רְאֵה גְבוּרַת בְּנִיךָ אֲשֶׁר מָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְשֵׁךָ שְׂמֹךְ, אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִבֵּיתָם לְהַצִּיל אֶת בְּנִיךָ וּבְנֹתֶיךָ, שְׁנַכְנְסוּ לְתוֹךְ הָאֵשׁ לְלֹא מוֹרָא, שְׁחַתְרוּ לְמַגֵּעַ בְּגְבוּרָה, שֶׁהִתְעַקְשׂוּ לְחַזֵּר לְהִלָּחֵם אַחֲרַי שְׁנַפְצָעוּ, וּכְדוּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּגְעִים זְמֵרָה הָיָה בְּחִיָּהֶם עֲדִינִים וְאַצִּילִי נַפְשׁ וּבְמִלְחַמְתָּם קָשִׁים וְעִזֵּי רוּחַ, עַד שְׁנַפְּלוּ בְּקֶרֶב לְמַעַן נִצְחוֹן הַטּוֹב עַל הָרָע, לְמַעַן פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, וּכְדֵי שֶׁהַחַיִּים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יִפְרְחוּ וַיִּשְׁגְּשְׁגוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, רְאֵה אֶת גְּבוּרַת הַמְּשַׁפְּחוֹת וְהַהוֹרִים שֶׁשָּׁלְחוּ אֶת בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר אָהָבוּ לְקֶרֶב, כְּאַבְרָהָם שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּמִצְוַת אֱ-לֹהֵיו, וּבְנֵם נָפַל חֲלָל, וְלֶבֶם חֲלָל בְּקֶרֶבָם, וְהֵם אֵינָם מְתֵיאַשִׁים, וְרֵאשִׁיָּהֶם הֵם מְרִימִים, וּבְחַיִּים בּוֹחֲרִים. מִלֵּא אֶת לֶבֶם בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂרְסוּר טוֹבוֹת, תֵּן לָהֶם כּוֹחַ לְשִׂאת אֶת סְבָלָם, הַרּוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, אֲנֵא רַפָּא שְׁבֵרוֹן לֵב שֶׁל אִם בּוֹכִיהַ, שֶׁל אָב כּוֹאֵב.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קִדְשְׁךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יַחֲוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן מִי שֶׁבָּחְרוּ לְחַיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּבָחְרוּ לְשִׂאת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁר נִרְצָחוּ וְנִטְבְּחוּ עַל יְדֵי רִשְׁעִים הַמְּנִיפִים יָדָם עַל אֱ-לֹהֵינוּ הַנּוֹשְׂאִים עֵינַיִם אֵלָיו לְהִתְפַּלֵּל, וּכְמוֹ הַרְוִיגֵי מַלְכוּת אֲשֶׁר נוֹדַע לְתַהֲלָה שְׁמָם, אֵינִי אִישׁ יָכוֹל לְעַמּוֹד בְּמַחְצָתָם.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, נִקֵּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׂפוּךְ,

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

וְאִישֵׁי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵם גְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְרִיבוּ עֲצָמָם עַל מִזְבֵּחַ הָאֱמֶה, וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן, וּבְעֵמֶךָ וּבְאַרְצְךָ לֹא תִהְיֶה עוֹד דְּמָעָה וְלֹא יִהְיֶה אֶסוֹן, ה' עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

הרב ד"ר תמיד גרנות, ראש ישיבת אורות שאול. שכל את בנו סגן אמיתי גרנות הי"ד, שנפל במלחמה בגבול לבנון

מִזְמוֹר לְדָוִד

אֲנֵא בְּכַח

ה' רַעֲי לֹא אֶחְסֶה. בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִדְבִיעֲנִי עַל מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי. נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחַנֵּי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׂמוֹ. גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֲתָה עִמָּדִי שֶׁבִטְךָ וּבִמְשַׁעֲנֶתְךָ הַמָּה יִנְחַמְנִי. תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד צַרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְּשִׂמְן רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. אַךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאֹרֶךְ יָמִים

תהלים כג

גְּדַלַת יְמִינְךָ תִתְּמִיר צְרוּרָה. קִבַּל רֵנַת עַמְּךָ, שִׁגְבֵנוּ טְהַרְנוּ נוֹדָא. נֵא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ כְּבַבַת שְׂמָרָם. בְּרַכְס, טְהַרְס, רַחֲמֵי צִדְקַתְךָ תְּמִיד גְּמַלְס. חֲסִין, קְדוּשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ נִהַל עֲדַתְךָ. יַחִיד, גְּאָה, לְעַמְּךָ פִּנְהַ, זֹכְרֵי קִדְשְׁתְךָ. שְׁוַעֲתֵנוּ קִבַּל וְשִׁמְעַ עֲצַקְתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

מיוחס לר' נחוניא בן הקנה

כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ אֲשֶׁר צַר מְאֹד, וְהָעֶקֶד לֹא לִפְתֹּחַ כָּלֵל

רבי נחמן מברסלב

עִם הַנְּצַח לֹא מִפְתֹּחַ, מְדַרְךָ אֲרַכָּה

תפילה לחיזוק המשפחות השכולות

הקפה ראשונה

לשלוש חדינות ישראל

...

הקפה שנייה

להצלחת חיילי צה"ל

...

הקפה שלישית

לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה

...

הקפה רביעית

לשחרור החטופים ולהשבתם

...

הקפה חמישית

לרפואת פצועי המלחמה

...

הקפה שישית

לחיזוק המשפחות השכולות

...

הקפה שביעית

לחיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים

...

במעלות קדושים וטהורים

הרב יורם אליהו, ר"ה במכון מאיר ורב בת"ת חורשה

בנו רס"ל (מיל") ידידיה אליהו הי"ד נפל בקרב ברצועת עזה

לעם ישראל יש תפקיד בעולם
והוא פרסום שמו יתברך,
המוכנות שלנו למסור את הנפש
היא שמגדלת ומרוממת את
שם ה' בעולם בזה שאנו, בניו,
מוכנים למסור את הנפש על
קידוש שמו

לעם ישראל יש תפקיד בעולם, והוא פרסום שמו יתברך. המוכנות שלנו למסור את הנפש היא שמגדלת ומרוממת את שם ה' בעולם בזה שאנו, בניו, מוכנים למסור את הנפש על קידוש שמו. ומוסיף הנצי"ב: "זוכה אברהם במעשה זה ששיגו בניו גם כן גדולת הנפש למסור עצמם ברצון בשביל קידוש שמו יתברך".

הדברים הנפלאים האלו של הנצי"ב מבארים לנו מניין יש כוח ועוז לחיילי ישראל למסור נפשם לקדש שמו בעולם. הם מסתערים ורצים ראשונים למשימה. כאלה היו בנינו, שנכנסו לקרבות בידיעה ברורה שהם עלולים שלא לשוב, אבל התמסרו ברצון כדי לקיים את חיי האומה בארצה. ברעיון הזה של הנצי"ב אני מוצא הרבה נחמה, בידיעה שהמסירות הזו נובעת מהזכות שזיכה אברהם לזרעו במעשה העקדה, ובניו, הלוחמים בשדות הקרב, מוציאים לפועל את גדולת הנפש הזו בקרבות במסירות נפש ממש כדי להביא לידי ישועת ישראל במהרה בימינו.

חזרתנו לשמוח בשמחת התורה השנה מראה את האמונה שלנו בצדקת דרכנו ואת האמונה בזכות להיות בניו של ה' יתברך ולקדש שמו בעולם. חג שמח!

נבחרו בנינו להיות מהמוסרים נפשם על קדושת השם, להיות במעלה של הרוגי מלכות שאין כל ברייה יכולה לעמוד במחיצתם, ואנחנו נבחרנו להיות נושאי דגלם, נושאי קדושתם, לחיות ולספר על מעלתם הגדולה, כי במותם ציוו לנו את החיים.

שמעתי סיפור על מו"ר הרב אברהם שפירא זצ"ל, שהיה ראש ישיבת מרכז הרב והרב הראשי לישראל. משפחה ישבה שבעה על בנם החייל שנהרג באחת המלחמות, והרב שפירא עלה לנחם אותם. הוא נכנס ואמר: אני הרב הראשי לישראל, כשאגיע למאה ועשרים אעלה לשמיים, ושם אני מקווה שיתנו לי איזה מקום טוב להיות בו. אבל יהיה שם חדר שאם ארצה להיכנס בו, לא ייתנו לי להיכנס לשם. גם אתם כשתגיעו לשמיים ותראו להיכנס לחדר הזה לא ייתנו לכם, אבל אם תגידו: הבן שלנו נמצא שם, לכם ייתנו להיכנס. זו המעלה של הקדושים וגם שלכם ההורים.

את הכוח הזה למסור את הנפש קיבלנו מאברהם אבינו במעמד העקדה. הרב קוק זצ"ל כתב שהקב"ה "הגביה בזה כוחו של אברהם אבינו והעלהו לתכלית גדולת הנפש של האומה הישראלית".

רעיון זה הרחיב הנצי"ב בסוף מעשה העקדה. ה' אומר לאברהם "כי יען אשר עשית את הדבר הזה... כי בך אברך וְהָרְבָה אֲרֻכָּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם וְנִחַל אֲשֶׁר עַל שַׁפְּתַי הֵימָּן" (בראשית כב, טז-יז), ואומר הנצי"ב שאין כאן ריבוי כמותי, כי זה קצת מופרז, אלא "ריבוי זה הוא גדולת הנפש... אומנם כאן התברך זרע אברהם במצוות קידוש השם... ומובן שאין זה אלא כבודן של ישראל". אומר הנצי"ב, הרי לא יעלה על הדעת שאדם בר שכל יפנה לאדם זר ויבקש ממנו שיקטע את ידו כדי להציל את חייו, אבל מהבן שלו הוא יבקש זאת, כי הוא יודע שגם הוא מוכן לעשות זאת להצלת בנו, ולכן הבקשה הזו שהאב מבקש מבנו מעידה על עוצם אהבתו את בנו, שהמה שניהם כגוף אחד. "כך הקב"ה מצווה את בניו שהמה חלקו יתברך ונושאי מלכותו למסור נפשם בעד שמו וכבודו שהוא חייו כביכול", כמו שכתוב, "וְאֹלֶם חַי אֲנִי וְיִמְלֹא כְבוֹד ה' אֶת פֶּלַח אֲרָרְךָ" (במדבר יד, כא).

הומת אהדות ואהבה

הרב יעקב מזן, ראש ישיבת ההסדר הר עצינן בנו אלישע נפצע קשה בקרב ברצועת עזה

אל צור מחצבתה. אחרי יותר מיובל שנים שבהן ניסתה המעצמה האדירה להשכיח את היהדות מן היהודים, דווקא בשמחת תורה הם שבו לבתי הכנסת בשירה אדירה של הזדהות עם שיבתם ליהדות ועם רצונם לעלות ארצה. בראשית תשפ"ד ביטא יום שמחת תורה, עם זיכרונות הטבח האכזרי ביישובי העוטף ובסיבתם, גם גבורה יהודית שלא הייתה כדוגמתה, גבורה של חיילים ואזרחים, נשים וגברים, שומרי מצוות וחופשיים, מבני המקום וממקומות רחוקים, גבורה שכל מטרתה הייתה להציל יהודים ממות ומחטיפה, גבורה שכללה תושייה גדולה מאין כמותה ונכונות למסור את הנפש ממש לצורך מטרה נעלה זו. עם כל הדברים הקשים היה יום זה אחת השעות היפות והמרוממות בתולדות עם ישראל מאז ומעולם. באופן הנראה לעין בשר מתמיה, יום שמחת תורה תשפ"ד היה יום מסכם לשנה ואפילו לשנים רצופות מחלוקת פנימית עמוקה ביותר בין חלקים שונים בעם ישראל, מחלוקת שהייתה רוויה בשנאה ובזלזול בזולת ה'אחר'. המחלוקת איימה על יכולת העם היהודי להמשיך ולהתקיים, והיא הזכירה מאוד את המחלוקת בין פלגי העם היהודי בעת המרד הגדול ברומאים ערב חורבן בית המקדש השני. המרד נכשל בגלל המחלוקת ומלבד חורבן המקדש הביא לידי מותם של יותר ממיליון יהודים. אויבנו ודורשי רעתנו היום ראו במחלוקת זו את תחילת התפרקותו של העם היהודי. הם חפצו להשלים את ההתפרקות, אך נתקלו בחומה בצורה של אחדות ואהבה שהגיעה עד למסירות נפש גמורה וניפצה את שאיפותיהם. בימים אלו סובלים רבבות רבות של יהודים שגרו בסמוך לגבול, בדרום ובצפון, ממגורים זמניים רחוק מבתיהם, שנותרו על הגבול והאש מכוונת אליהם. ביום זה, בחג שמחת תורה עצמו, נישבע כולנו כבני גד ובני ראובן בזמנם: "לא נשוב אל בְּתֵינוּ עַד הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחְלָתוֹ" (דברים לב, יח). כולנו כגרים בארץ הזאת כשאחינו היקרים הרבים מחוץ לביתם. לא ננוח ולא נשקוט עד שיפרחו יישוביהם מחדש, גדולים ושלווים יותר משהיו אי-פעם.

חג הסוכות בתורה מבטא בעיקר את זיכרון ההליכה הארוכה במדבר ואת הסוכות שישבנו בהן באותם ימים קשים ויגעים. בדרך הטבע החג הממשיך אותנו, שמיני עצרת, מבטא את הכניסה מן הסוכה לבית, כלומר את הכניסה מן המדבר לארץ ישראל, ואת קיום השבועה שה' נשבע לאבותינו לתת להם את ארץ חמדתו כדי שישב בה בצל שכנתו.

יפה עשו קדמונינו כשחיברו לחווייה זו גם את שמחתנו על התחלת קריאת התורה מחדש, על הבריאה הטהורה שברא ה' את הארץ ואת האדם עוד לפני שהיה בהם חטא, כשהיו טהורים, ושמנו יתברך אחד.

מסיבות שבדרך הטבע אינן ברורות לנו, לפני דור ביטא חג זה יותר מכול את שיבתה של יהדות ברית המועצות לשעבר

ביום זה, בחג שמחת תורה עצמו, נישבע כולנו כבני גד ובני ראובן בזמנם: "לא נשוב אל בְּתֵינוּ עַד הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחְלָתוֹ" (דברים לב, יח). כולנו כגרים בארץ הזאת כשאחינו היקרים הרבים מחוץ לביתם. לא ננוח ולא נשקוט עד שיפרחו יישוביהם מחדש, גדולים ושלווים יותר משהיו אי-פעם

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

לְדוֹד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרֵים לִי בֵּית ה' נִלְךְ: עֲמֻדוֹת הַיָּם רָגַלְנוּ
בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחַבְרָה לָהּ
יַחַד: שָׁשִׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי י-ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
לְהַדוֹת לְשֵׁם ה': כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כְּסֹאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֹאוֹת
לְבֵית דָּוִד: שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשְׁלוֹם אֶהְבֶּנְךָ: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחֵילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְרָה נָא
שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית ה' א-לֵהֵנוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

תהלים קכב

אֲדַרְבָּה,

תֵּן בְּלִבִּנוּ שְׁנֵרָאָה כָּל אֶחָד מֵעֲלוֹת
חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חֶסְרוֹנָם. וְשִׁנְדַּבְר כָּל אֶחָד
אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהִרְצוּ לְפָנֶיךָ, וְאֵל
יַעֲלֶה בְּלִבִּנוּ שׁוֹם שְׁנֵאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ
חֲלִילָה. וּתְחַזֵּק אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה אֲלֶיךָ
כַּאֲשֶׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שִׁיְהֵא הַכֹּל נַחַת
רוּחַ אֲלֶיךָ. אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הקפה ראשונה לשלום חדינת ישראל

○○○

הקפה שנייה להצלחת היילי צה"ל

○○○

הקפה שלישית לע"נ הקדושים הנרצחים והנופלים במלחמה

○○○

הקפה רביעית לשחרור החטופים ולהשבתם

○○○

הקפה חמישית לרפואת פצועי המלחמה

○○○

הקפה שישית להיזוק החשפחות השכולות

○○○

הקפה שביעית לחיזוק הרוח, לאהדות ולחזרת המפונים

○○○

תפילה לאחדות עם ישראל

הִרִינִי מִקַּבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ, וְהִרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמְאוּדִי, וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' א-לֵהֵנוּ וְא-לֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִטַּע אֶהְבָּה וְאַחֻוּהַ שְׁלוֹם וְרַעוּת בֵּינָנוּ וּבֵין כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה לְאַחֲדִים בְּשֵׁם שְׁבָהֵר סִינֵי הָיָה שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, כְּדַכְתִּיב וַיַּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר, כַּאֲשֶׁר אֶחָד בְּאַחֲדוֹת גְּמוּרָה. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ שְׁנֵאָה וְקִנְיָה וְתַחֲרוּת, וְנִהְיֶה אוֹהֲבִים זֶה לָזֶה, וְתִשָּׂם שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ. וַיִּקְרָם בָּנוּ מִהֲרָה הַכְּתוּב: ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

הגאון רבי חיים יוסף דוד אזולאי (החיד"א)

אֲנִי מֵאֲמִין

בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּבִיאת הַמְּשִׁיחַ.

וְאִף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמָה,
עִם כָּל זֶה אֶחְפָּה לּוֹ
בְּכָל יוֹם שִׁיבּוֹא

לְמַעַן אַחִי וְרַעִי
אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.
לְמַעַן בֵּית ה' א-לֵהֵנוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ.

רבוננו של עולם

הנה אנחנו באים ביראה ואהבה ושמחה רבה להודות לך על אשר קדשתנו במצותיך ובחרת בנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו. ותתן לנו את תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה. וקרבתנו לעבודתך. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסדים גדולים רבים ועצומים פאלה. ועתה ה' א-להינו מודים אנחנו לך ומהללים לישם תפארתך.

ובכן אין לנו גואל ומושיע בלתיך. הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך. ובכח שבע הקפות שהקפנו לתבה שבה ספר התורה, ושמחנו לכבוד תורתך, תתמלא רחמים עלינו. השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ויתמתקו הדינים ויכבשו רחמיך את בעסך. ויגלו רחמיך על מדותיך. ותוציא לאור כל נצוצי תורתנו ומצותינו, וישוב הכל לאיתנו הראשון. ולא ידח ממנו נדח. ותזכנו לעסק בתורה לשמה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות להוציא לאור כל חלקי פרד"ס תורתנו השיכים לנפשנו רוחנו ונשמתנו. ותחננו מאתך חכמה בינה ודעת, לחדש חדושים רבים אמתיים בפרד"ס תורתך הקדושה. וקושיות והויות וישובים אמתיים וחדושי דינים לאמתה של תורה. וברוב רחמיך תזכנו לזרע קדוש, בגים חכמים וחסידים, זרע אנשים ובריא מזליהו. ולא ימצא בנו ולא בזרענו שום פגם ושום פסול. ואתה ברחמיך תתן בנו כח ובריאיות ויכלת מספיק, וחוזק ואמץ באברינו וגידינו וגופינו לעמוד על המשמר. ולא יארע לנו שום מיהוש ושום פאב ונהיה שמחים וטובים ובראים לעבודתך. ותצילנו מכל רע.

א-להינו וא-להי אבותינו, מלך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך, ונדע כל (עשייה) פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל (יצירה) יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר (בריא) נשמה באפו ה' א-להי (אצילות) ישדאל מלך, ומלכותו בכל משלה.

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך, ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. ואל תדיחנו מפני שום נברא שבעולם. ותאריך ימינו בטוב, ושנותינו בנעימים. ומלא שנותינו שמונים שנה. אורך ימים ושנות חיים תוסיף לנו לעבודתך. ובצל כנפיך תסתירנו. ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו מכל גזרות קשות ורעות. ותחדש עלינו שנה טובה. ונהיה שקטים ושאננים, דשנים ורעננים לעבודתך וליראתך. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי. הנה א-ל ישועתי אבטח ולא אפחה. כי עזי וזמרת י-ה ה', ויהי לי לישועה:

אומרים שבע פעמים:

קול מבשר מבשר ואומר

